

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/359/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217792
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217792.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z JUDr. Ladislava Cakociho a členov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: XXXXXXXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: XXXXXXXX, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30. marca 2015 č.k. 2C/145/2012-146 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu v žalobách, že žalobcom tvrdená škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jeho návrhu ako oprávneného (veriteľ zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobcom označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30 -dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jeho legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jeho pohľadávky a vystavil jeho oprávnené záujmy riziku insolvencie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná na jeho žiadosť pozitívne nereagovala.

V žalobách označených ako ISTINA RS (vedených pod sp. zn. 2C/145/2012, 2C/231/2012, 2C/213/2012, 2C/208/2012, 2C/212/2012, 2C/173/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá mu už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu

v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tvrdiac, že exekučný súd v rozpore so zákonom konal nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom, čím došlo k zmareniu vymožitelnosti jeho majetkového práva.

V žalobách označených ako NZP (vedených pod sp. zn. 2C/282/2012, 2C/287/2012, 2C/321/2012) a tiež v žalobách označených ako NP (vedených pod sp. zn. 2C/303/2012, 2C/194/2012, 2C/264/2012 a 2C/306/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

V žalobách označených ako ZE (vedených pod sp. zn. 2C/151/2012, 2C/294/2012 a 2C/311/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 175 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach k zmene exekútora rozhodnutím exekučného súdu v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 30.3.2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal opätovne návrh na prerušenie konania. Súd preto pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania.

Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia z uznesenia exekučného súdu zo dňa 17.9.2010 č.k. 1Er/593/2010-10, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 3. 2011 č.k. 6CoE/75/2011-30 (pripojeného k spisu 2C/145/2012), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2010, že exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie povedania na vykonanie exekúcie zamietol. Voči uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ale podaním zo dňa 20.1.2011 vzal odvolanie späť. Odvolací súd uznesením odvolacie konanie zastavil. Súd uznesením zo dňa 15.4.2011 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2011. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý spísal návrh na vykonanie exekúcie dňa 15.7.2010, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 9.9.2010, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s. č.k. SR I9294/09 zo dňa 26.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2010 a vykonateľnosť 21.1.2010. Exekučné konanie bolo vedené proti povinnému, Ivanovi Gaňovi, pre vymoženie 903 eur s príslušenstvom.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/301/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/231/2012) zistil, že dňa 18.5.2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Marte Piskovej, pre vymoženie istiny 408,26 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 14264/10, zo dňa 27.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2011 a vykonateľnosť dňa 3.3.2011. Súd uznesením zo dňa 20.5.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením zo dňa 17.6.2011 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.6.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/821/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C/194/2012) zistil, že dňa 14.10.2010 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, spísaná zápisnica - návrh na vykonanie exekúcie a dňa 9.12.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Štefanovi Kokymu, pre vymoženie istiny 694,63 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07758/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s.,

dňa 17.9.2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 4.10.2010 a vykonateľným 7.10.2010. Súd vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie číslo: 5810 057641* dňa 20.12.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/563/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/208/2012) zistil, že dňa 18.8.2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Eve Sokolovej, pre vymoženie istiny 450 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 02494/11, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27.4.2011 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.5.2011 a vykonateľným dňa 19.5.2011. Súd uznesením zo dňa 7.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2011. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 3.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 13.10. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/212/2012) zistil, že dňa 28.2.2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, Vasilovi Horváthovi, pre vymoženie istiny 896,13 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 10989/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 19.11.2010 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 20.12.2010 a vykonateľným dňa 23.12.2010. Súd uznesením zo dňa 11.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.3.2011. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 28.4.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/531/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/213/2012) zistil, že dňa 5.8.2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Eve Dirdovej, pre vymoženie istiny 120 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 02497/2011, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27.4.2011 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.5.2011 a vykonateľným dňa 19.5.2011. Súd uznesením zo dňa 7.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2011. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 3.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 17.10.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/512/2006 (pripojeného k sp. zn. 2C/173/2012) zistil, že dňa 21.9.2006 bola JUDr. Petrom Cirbesom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Q. Ď., pre vymoženie istiny 229,03 eur (6 900 Sk) s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 1271/2006, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 9.5.2006 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 19.6.2006 a vykonateľným dňa 22.6.2006. Súd prípisom zo dňa 15.11.2006 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil konkrétnu špecifikáciu hotových výdavkov a zároveň ich zdokladoval. Vyjadrenie oprávneného k požiadavke súdu bolo doručené 1.12.2006 a 27.12.2006 bol daný pokyn na vydanie poverenia. Poverenie bolo podané pod číslom: 5810 018296* dňa 5.2.2007.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/980/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/321/2012) zistil, že dňa 28.12.2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, B. S., pre vymoženie istiny 918,12 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 00726/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 25.9.2009, a ktorý sa stal právoplatným dňa 2.11.2009 a vykonateľným dňa 5.11.2009. Súd uznesením zo dňa 22.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením zo dňa 27.7.2010 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 6.8.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/2/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C/264/2012) zistil, že dňa 4.1.2010 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, X. M., pre vymoženie istiny 400,31 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 15789/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 9.11.2009, a ktorý sa stal právoplatným dňa 23.11.2009 a vykonateľným dňa 26.11.2009. Súd dňa 14.1.2010 vyzval súdneho exekútora, aby v stanovenej lehote predložil zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného titulu, spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami k tejto zmluve, za účelom posúdenia prípadného rozporu vymáhanej odplaty podľa exekučného titulu so zákonom. Súdny exekútor na požiadavku súdu reagoval prípisom doručeným súdu 8.2.2010 a

oznánil, že nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie ani v priebehu exekučného konania. Dňa 10.3.2010 vydal súd poverenie číslo: 5810 049671*.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/520/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/282/2012) zistil, že dňa 3.8.2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, W. M., pre vymoženie istiny 450,31 eur s príslušenstvom, na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom JUDr. Miroslav Rácom, č.k. SR 05138/09, zo dňa 10.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.6.2009 a vykonateľnosť dňa 2.7.2009. Súd uznesením zo dňa 3.1.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.4.2013. Oprávnený proti tomuto uzneseniu podal odvolanie. Odvolací súd uznesením zo dňa 25.2.2013 potvrdil napadnuté uznesenie a uznesením zo dňa 6.5.2013 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. 3. 2014.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/458/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/287/2012) zistil, že dňa 6.8.2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, D. I., pre vymoženie istiny 285,87 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 01740/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2009 a vykonateľnosť dňa 11.6.2009. Súd prípisom zo dňa 10.8.2009 žiadal oprávneného predložiť zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného titulu. Oprávnený prípisom zo dňa 13.11.2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd urgovoval predloženie zmluvy prípisom z 18.11.2009, oprávnený požiadal o predĺženie lehoty dňa 16.11.2009. Súd uznesením zo dňa 29.3.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3CoE/407/2010 - 32, zo dňa 30.7.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 17.9.2010 a uznesenie čo do I. výroku nadobudlo právoplatnosť 27. 9. 2010.

Z uznesenia exekučného súdu zo dňa 7.2.2011 č.k. 1Er/511/2003 - 19, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.7.2012 (pripojeného k sp. zn. 2C/294/2012) zistil, že exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. Proti uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením zo dňa 28.9.2011 č.k. ICoE/74/2011 - 31 potvrdil uznesenie v napadnutom výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie. Odmietol odvolanie do výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/303/2012) zistil, že dňa 13.3.2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému H. H., pre vymoženie istiny 354,28 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 10549/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 31.10.2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 8.12.2008 a vykonateľným dňa 11.12.2008. Prípisom zo dňa 18.3.2008 súd vyzval oprávneného, aby v stanovenej lehote konkrétne špecifikoval trovy exekúcie oprávneného. Odpoveď oprávneným bola doručená súdu 27.4.2009. Následne dňa 6.5.2009 súdny exekútor bol vyzvaný, aby obratom predložil zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného titulu rozhodcovského rozsudku. Súdny exekútor listom z 21.5.2009 oznámil, že požadovaný doklad nepredloží. Oprávnený listom zo dňa 2.7.2009 zaslal žiadosť o informáciu o stave konania, zo strany súdu opätovne bolo urgované predloženie zmluvy o úvere, ktoré podanie oprávnený prevzal 17.7.2009. Súd uznesením zo dňa 21.4.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.11.2010 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 331,28 eur s 0,25% úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 331,28 eur od 19.9.2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5% ročne zo sumy 23 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia zamietol. V prevyšujúcej časti súd vydal poverenie číslo: 5810 053991* zo dňa 21.4.2010. Prvostupňové uznesenie oprávnený napadol oprávneným prostriedkom. Odvolací súd uznesením č.k. 2CoE/470/2010 - 36, zo dňa 30.9.2010 potvrdil napadnuté uznesenie a druhostupňové uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.11.2010. Uznesením zo dňa 2.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.12.2010 súd exekučné konanie čiastočne v časti istiny vo výške 331,28 eur s 0,25% úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 331,28 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5% ročne zo sumy 23 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/619/2008 (pripojeného k sp. zn. 2C/306/2012) zistil, že dňa 1.12.2008 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, L. W., pre vymoženie istiny 1 033,43 eur (31 133 Sk) s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07534/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 11.8.2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 2.9.2008 a vykonateľným dňa 5.9.2008. Súd vydal poverenie číslo: 5810 036384* zo dňa 15.12.2008 pre vymoženie istiny 1 033,43 eur s príslušenstvom a trov exekučného konania. Prípisom zo dňa 26.5.2009 súd vyzval oprávneného, aby v stanovenej lehote predložil úverovú zmluvu. Súd uznesením zo dňa 19.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.10.2011 rozhodol tak, že exekúciu v časti o vymoženie sumy nad 531,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.5.2008 do zaplatenia zastavuje. Uznesenie napadol opravným prostriedkom oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.9.2011 č.k. I2CoE/183/2011 - 27, tak, že potvrdil napadnuté uznesenie.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/406/2003 (pripojeného k sp. zn. 2C/311/2012) zistil, že dňa 24.6.2003 bola Ing. Bc. Karolom Mihalom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, H. N., pre vymoženie istiny 191,20 eur (5 760 Sk) s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu, platobného rozkazu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, č.k. IRob/543/02 zo dňa 31.7.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.8.2002. Súd vydal poverenie číslo: 5810 019390* zo dňa 10.7.2003. Dňa 18.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd prípisom z 1.12.2010 okrem iného vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie k zmene exekútora a bol požiadaný o predloženie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie, ktoré boli doručené súdu 13.12.2010. Súd uznesením zo dňa 2.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.3.2011 čo do I. výroku uznesenia, ktorým súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/89/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C/151/2012) zistil, že dňa 23.2.2007 bola Ing. Bc. Radoslavom Kešefákom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, A. W., pre vymoženie istiny 462,06 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 30.10.2006 sp. zn. SR 5124/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.11.2006 a vykonateľnosť dňa 23.11.2006. Súd vydal poverenie číslo: 5810 016763* zo dňa 9.3.2007 na vymoženie uloženej povinnosti istiny 462,06 eur s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 28.3.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.4.2007 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 25,36 eur a uznesením zo dňa 15.6.2007 exekučné konanie čiastočne v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 25,36 eur zastavil. Uznesením zo dňa 18.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2012 exekučný súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora, Mgr. Ing. Radoslava Kešefáka a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Ďalej uviedol, že Krajský súd v Košiciach o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom v žalobnom návrhu rozhodol uznesením zo dňa 18.10.2012 č.k. 1NCc/42/2012 - 14, v ktorom sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci, pričom o sťažnosti žalobcu proti tomu uzneseniu ústavný súd rozhodol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že ju odmietol. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol na súd podaný dňa 26.3.2015, zamietol ako nedôvodný a zamietol i návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c), d), § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5 Cdo 439/2012, sp. zn. 6 Cdo 290/2012) a Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011) dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Uzavrel, že nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup exekučného súdu

posudzovanie zákonnosti exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v rámci exekučného konania (v exekučných konaniach označených v žalobách ISTINA RS). Uviedol, že v týchto žalobách uvedených exekučných veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko ani jedno žalobcom označené rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť.

S prihliadnutím na skutočnosť, že v žalobcom označených exekučných veciach boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa exekučný súd zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami oprávneného žalobcu a vec posudzoval nielen podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj podľa zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, i Smernice č. 93/13/EHS, ako nedôvodné vyhodnotil i žaloby označené ako NZP, majú pritom pripojenými exekučnými spismi za preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnuté potom, ako po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli exekučným súdom žiadané správy, resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 a doplnil, že sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní, podané na súde dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, boli v zmysle odpovede Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. Na základe uvedeného potom vyvodil, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu v ním označených exekučných veciach, t.j. v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno.

Ako nedôvodné vyhodnotil i žaloby označené ako NP. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2009 (2C/ 303/2012) mal preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 13.3.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 21.4.2010 po tom, čo boli vyžiadané od oprávneného podklady a po vydaní uznesenia zo dňa 21.4.2010, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny a príslušenstva zamietol. Zo spisu 1Er/821/2010 (pripojeného k spisu 2C/194/2012), že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 9.12.2010 a poverenie bolo vydané dňa 20.12.2010, zo spisu 1Er/2/2010 (pripojeného k spisu 2C/264/2012), že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 4.1.2010 a poverenie bolo vydané dňa 10.3.2010 až po predchádzajúcej korešpondencii s oprávneným ohľadom dokladov vzťahujúcich sa k exekučnému titulu a nakoniec zo spisu 1Er/619/2008 (pripojeného k spisu 2C/306/2012) mal za preukázané, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 1.12.2008 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 15.12.2008 v zákonnej lehote.

Napokon uzavrel, že sú nedôvodné i žaloby označené ako ZE. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/89/2007 (2C/151/2012) mal preukázané, že zo strany oprávneného bol dňa 6.10.2010 podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, prípisom súdu zo dňa 20.10.2010 bol oslovený pôvodný súdny exekútor, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či neexistujú dôvody, pre ktoré by nebolo možné vyhovieť návrhu na zmenu a bolo požadované vyčíslenie doterajších nevyhnutných trov. Oprávnený bol vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy. Súdu návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel rozhodnutím zo dňa 18.5.2011. Ďalej mal za preukázané, že v exekučnom konaní sp. zn. 1Er/511/2003 (2C/294/2012) oprávnený doručil návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 22.11.2010, súd vykonal potrebné úkony ako je uvedené vyššie, vyčíslenie trov exekúcie doručil pôvodný exekútor dňa 16.12.2010 a uznesením zo dňa 7.2.2011 exekučný súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. V exekučnej veci sp. zn. 1Er/406/2003 (2C/311/2012) oprávnený doručil návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 22.11.2010, súd vykonal potrebné úkony, pôvodný exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 13.12.2010 a uznesením zo dňa 2.2.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že procesne úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy konania nevyčísľila a zo spisu žiadne jej trovy nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdý skutkový stav. V závere súdu vytkol, že nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom a ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. A tiež, že súd mal pred samotným rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť osobitne o návrhu na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k napadnutému výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú irelevantné, a to predovšetkým z nasledujúcich dôvodov:

Z obsahu spisu plynie, že žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a rozhodnutie v predmetnej veci závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p..

Predovšetkým odvolací súd je toho názoru, že samotné podanie ústavnej sťažnosti žalobcom na ústavnom súde nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde toto konanie nemôže ovplyvniť.

O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 18.10.2012 č.k. 1NcC/42/2012-14, proti ktorému bola síce zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ústavný súd však túto sťažnosť odmietol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11. Navyiac o návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 2C/145/2012-67 zo dňa 19.7.2013, ktorým jeho návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 1Co/394/2013-87 zo dňa 23.10.2013.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania.

Pokiaľ navrhol žalobca konanie prerušiť do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, odvolací súd je toho názoru, že vyriešenie tejto otázky význam pre rozhodnutie posudzovanej veci nemá. V prejednávanej prípadе sa rieši otázka zodpovednosti štátu za škodu, ktorá mala vzniknúť žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves a v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7C/6/2010 prejudiciálne otázky, ktoré položil Okresný súd Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie unijného práva skôr, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, teda pred samotným ukončením konania, a tiež pred vyčerpaním možnosti požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhov žalobcu na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tieto dôvody nie sú relevantnými dôvodmi na prerušenie konania (a ani na odročenie pojednávania).

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 10.6.2013 a následne na termín 30.3.2015, na ktorom vo veci súd rozhodol.

Pojednávanie nariadené na deň 10.6.2013 bolo odročené za účelom rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania potom, čo sa žalovaná z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila a žalobca podal návrh na prerušenie konania doručený súdu dňa 7.6.2013. Na pojednávaní konanom dňa 30.3.2015 súd rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 30.3.2015 bolo doručené dňa 9.2.2015 právnomu zástupcovi žalobcu ako i žalovanej /č.l. 123/. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 30.3.2015 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Žalovaná svoju neúčast' na tomto pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 27.3.2015 /č.l. 142/. Uviedla že sa pridrižiava svojho vyjadrenia a z dôvodu hospodárnosti sa tohto pojednávania nezúčastní. Žiadala o zaslanie zápisnice z pojednávania. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.3.2014 žiadal toto pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu predloženia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a podania ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd prvého stupňa prejednal vec na pojednávaní dňa 30.3.2015 v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil s obsahom spisu, s obsahom pripojených spisov sp. zn. 2C/311/2012, 2C/151/2012, 2C/294/2012, 2C/306/2012, 2C/264/2012, 2C/194/2012, 2C/287/2012, 2C/321/2012, 2C/303/2012, 2C/282/2012, 2C/208/2012, 2C/213/2012, 2C/212/2012, 2C/231/2012, 2C/173/2012 a príslušnými exekučnými spismi. Následne uznesením vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Viera Dubovinská nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.10.2012 č.k. 1NcC/42/2012-14. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody, odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejmé, že nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v nadväznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul tiež záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu ani tým, že o zmene súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora v súlade s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi prvostupňového súdu v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. K tejto otázke pre úplnosť odvolací súd na závery Ústavného súdu Českej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný. Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny. Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Len pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať nasledovné:

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom) vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c), t.j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo potom povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody, či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Žalobca tiež neopodstatnene namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 4.2.2013, toto svoje písomné vyjadrenie súdu prvého stupňa doručila dňa 6.2.2013 /č.l. 28/, ktorý uvedené vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 25.2.2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 40. Za tejto situácie mal žalobca dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaný a ani nepožiadala o dôležitý dôvod o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobca nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.